

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceanong Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Pito

Jeff Pippenger

2025-12-09

Bilang na Pito

Sa ilang naunang artikulo, isinama namin ang sipi mula sa The Desire of Ages na tumatalakay sa paglalahad ni Cristo ng talinhaga ng ubasan sa mga Hudyong mapagtalo. Ang talinhaga ng awit ng ubasan ay siya ring Awit ni Moises at ng Kordero na inaawit ng isang daan at apatnapu't apat na libo; at itinuturo ng inspirasyon na ang "awit" sa propesiya ay kumakatawan sa isang "karanasan." Ang isang daan at apatnapu't apat na libo ay sumusunod sa Kordero saanman Siya pumaroon, kaya't daraan sila sa gayunding karanasan tulad nina Cristo at Moises. Si Cristo, bilang omega ng makapropesiyang kasaysayan ng sinaunang Israel, at si Moises, ang alpha ng makapropesiyang kasaysayan ng sinaunang Israel, ay kapwa nabuhay sa magkatulad na mga kapanahunan, nang ang dating bayang tipan ay pinalalampasan at isang bagong bayang tipan ay pinipili. Inaawit ng isang daan at apatnapu't apat na libo ang Awit ni Moises at ng Kordero sa pamamagitan ng pagdanas ng isang kasaysayan kung kailan ang dating bayang tipan ay pinalalampasan—samantalang ang Panginoon ay nakikipagtipan sa Kanyang huling bayang tipan.

Sa pananaw na propetiko, nang inilahad ni Cristo ang talinghaga, ito'y umaayon sa pagharap ni Pedro sa mga Judiong mapagtalo sa Pentecostes. Sa pangwakas na krisis, ang pagpapahayag ni Jesus ng talinghaga sa mga Judiong mapagtalo ay kumakatawan sa mga umaawit ng awit ng ubasan sa mga lango ng Efraim. Ipinahahayag ni Pedro ang gayunding awit sa Pentecostes, ngunit siya'y umaawit sa tono ni Joel. Ang awit ng ubasan ay ang awit ng isang dating bayang nasa tipan na inihiwalayan, kasabay na ang isang bayang nasa bagong tipan ay ikinakasal sa Panginoon. Ang mga dalagang nadismaya at pumasok sa panahon ng paghihintay ay naghihintay sa kasalan, at ang ganap na katuparan ay na sila'y naghihintay sa paglalagay ng tatak sa isandaan at apatnapu't apat na libo.

Nagsisimula ang aklat ni Joel sa unang kabanata sa paglalarawan kung paanong ang ubasan ng Diyos ay winasak ng mga umiinom ng alak at matapang na inumin, na ang "bagong alak" ay inalis sa kanilang mga bibig. Pagkasabi ni Jesus sa mga Judio na ang kanilang kaharian ay aalisin sa kanila at ibibigay sa isang pangkat ng mga magsasakang tagapag-alaga ng ubasan na magbubunga ng mga tunay na bunga ng ubasan, agad siyang nagbago ng paksa at binanggit ang batong panulok sa templo na itinabi, ngunit nakatakhang maging batong-tuktok. Ang simula ay mauulit sa wakas, at kapag ipinahayag ang katotohanang ito, ito'y iniharap bilang "kamangha-mangha."

Ang "panuntunan ng unang pagbanggit" sa Salita ng Diyos ay nagtuturo sa atin na, yamang unang tinugunan ni Joel ang pagkawasak ng ubasan, ito ang pangunahing punto ng kaniyang patotoo. Hindi nag-iisa si Joel, sapagkat sinisimulan ng bawat pangunahing propeta ang kaniyang patotoo sa pagtukoy sa mga kasalanan at pagkaligaw ng Israel.

Sa Isaias, kabanata dalawampu't walo, ang "mga mapanghamak na namumuno" sa "Jerusalem" ay inilalarawan bilang "mga lasing ng Efraim," at bilang "korona ng kapalaluan." Ang "korona" ay sumasagisag sa pamumuno at ang "kapalaluan" ay sumasagisag sa isang makasatanas na katangian.

Ang mga lango sa alak ay itinambal bilang kasalungat ng nalabi ("residue") na nagiging "putong" ng kaluwalhatian ng Diyos, sapagkat sa panahon ng huling ulan itinatag ng Panginoon ang Kanyang "kaharian ng kaluwalhatian," na isinagisag ng Kanyang pagtatatag ng "kaharian ng biyaya" sa krus. Ang "kaharian ng biyaya" sa krus ay tipo ng "kaharian ng kaluwalhatian" sa batas ng Linggo.

Nagsimula ang Huling Ulan noong 9/11, nang magsimula rin ang pagpapatatakan sa isang daan at apatnapu't apat na libo at ang paghuhukom sa mga buhay. Sa panahon ng pagpapatatakan, nagsimula sa 9/11 ang pagbubuhos ng Espiritu Santo, na para bang hiningahan ni Jesus ng ilang patak. Ito ang pundasyon, at ang pagbubuhos ng Espiritu Santo sa Sigaw sa Hatinggabi ang batong-panapos. Ang "Marvelous" ay isang sagisag ng kapanahunan ng pagbubuhos ng Espiritu mula "9/11 hanggang sa Batas ng Linggo."

Ipinapamalas sa salaysay ng Isaias kabanata dalawampu't walo ang magkatulad subalit kasalungat na simbolismo ng "korona" na kumakatawan sa pamunuan, nang ang mga manginginom na namumuno sa Jerusalem ay pinalampasan at ang pamunuan ng Iglesia ng Diyos ay ibinigay sa nalabi. Ito ay naglalarawan ng talinghaga ng ubasan. Inalis ang korona ng manginginom, at ang isandaan at apatnapu't apat na libo ang siyang korona na kumakatawan sa kaharian ni Cristo. Itinuturo ni Isaias ang gayunding katotohanan sa kabanata dalawampu't dalawa, nang si Shebna ay itinapon sa malayong lupain at pinalitan ni Eliakim. Maging ang mga manginginom ng Ephraim o si Shebna sa kabanata dalawampu't dalawa, kapwa kumakatawan sa pamunuan ng dating bayan ng tipan ng Diyos na siyang pinalampasan.

Tinutukoy ni Zacarias ang Matagumpay na Pagpasok, na siya rin ang Sigaw sa Hatinggabi, at ang mga kasunod na talata ay sumasang-ayon kay Isaias sa pagtukoy sa bayan ng Diyos bilang isang putong.

Magalak ka nang lubos, O anak na babae ng Sion; humiyaw ka, O anak na babae ng Jerusalem: narito, ang iyong Hari ay dumarating sa iyo; siya'y matuwid at may dalang kaligtasan; mapagpakumbaba, at nakasakay sa isang asno, at sa isang batang asno na anak ng asno. At aking aalisin ang karo mula sa Efraim, at ang kabayo mula sa Jerusalem, at ang busog na pangdigma ay puputulin: at siya'y magsasalita ng kapayapaan sa mga bansa: at ang kaniyang paghahari ay mula sa dagat hanggang sa dagat, at mula sa ilog hanggang sa mga dulo ng lupa.

At tungkol din sa iyo, sa pamamagitan ng dugo ng iyong tipan ay pinalaya ko ang iyong mga bilanggo mula sa hukay na doo'y walang tubig.

Magsibalik kayo sa matibay na tanggulan, kayong mga bilanggo ng pag-asa: sa araw na ito rin ay ipinahahayag ko na ipagkakaloob ko sa iyo ang ibayo; Kapag aking ibabanat si Juda para sa akin, at aking pupunuin ang busog ng Efraim, at aking ibabangon ang iyong mga anak, O Sion, laban sa iyong mga anak, O Gresya, at gagawin kita na gaya ng tabak ng makapangyarihang

lalaki.

At ang Panginoon ay makikita sa ibabaw nila, at ang kanyang palaso ay lalabas na gaya ng kidlat: at ang Panginoong Diyos ay hihip sa pakakak, at lalakad na kasama ang mga ipoipo ng timog. Ipagtatanggol sila ng Panginoon ng mga hukbo; at sila'y lalamon, at lulupigin sa pamamagitan ng mga batong pangtirador; at sila'y iinom, at mag-iingay na gaya ng sa alak; at sila'y mapupuno na gaya ng mga mangkok, at gaya ng mga sulok ng dambana. At ililigtas sila ng Panginoon nilang Diyos sa araw na yaon, gaya ng kawan ng kanyang bayan: sapagkat sila'y magiging gaya ng mga bato ng isang korona, na itinaas na parang watawat sa kanyang lupain. Sapagkat gaano kadakila ang kanyang kabutihan, at gaano kadakila ang kanyang kagandahan! Ang trigo ay magpapasaya sa mga binata, at ang bagong alak sa mga dalaga. Zacarias 9:9-17.

Ang talatang labing-isa (9/11) ay nagsasaad, "At tungkol din sa iyo, sa pamamagitan ng dugo ng iyong tipan ay pinalaya ko ang iyong mga bihag mula sa hukay na walang tubig." Pinagtibay ni Cristo ang tipan sa marami sa loob ng isang sanlinggo, at ang sanlinggong iyon ay nagsimula sa Kanyang bautismo. Sa loob ng tatlo't kalahating taon ay lumakad si Cristo sa gitna ng mga tao, at sa pangwakas na bahagi ng mga tatlo't kalahating taon na iyon ay tinupad ni Cristo ang hula ni Zacarias na tumutukoy sa matagumpay na pagpasok ng Mesiyas sa Jerusalem. Ang Sigaw sa Hatinggabi ay nagpasimula ng isang panahon na humantong sa pagkamatay, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli ni Cristo. Ang bautismo ni Cristo ay kumakatawan sa Kanyang pagkamatay, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli, kaya't ang simula at ang wakas ng tatlo't kalahating taong yugto ay magkapareho.

Ang bautismo ni Cristo ay sumasagisag sa 9/11, at minamarkahan ng 9/11 ang pasimula ng isang yugto na magwawakas sa batas ng Linggo. Noong 9/11, nagsimulang pumatak ang huling ulan, at sa batas ng Linggo ay ibubuhos ito nang walang sukat, gaya ng isinagisag nang si Cristo ay hiningahan ang mga alagad ng ilang patak ng ulan, bilang pauna sa pagbubuhos sa Pentecostes.

Ang Zacarias 9:11 ay tumutugma sa 9/11 at gayundin sa Sigaw sa Hatinggabi na humahantong sa batas ng Linggo. Noong 9/11, ang mensaheng Laodicea ay dumating bilang kasalukuyang katotohanan, gaya ng nangyari noong 1856 at 1888. Ang mensaheng Laodicea ay ibinibigay sa mga taong hindi namamalayang sila ay patay. Sila ay nasa isang "hukay" na walang mensahe ng Huling Ulan, sapagkat ang kanilang hukay ay walang tubig. Kung tutugon lamang ang Laodicea sa pagtuktok sa kanilang mga puso, iaahon sila ng Panginoon mula sa hukay, sapagkat hanggang sa magsara ang probasyon sa batas ng Linggo sila ay "mga bilanggo ng pag-asa."

At tungkol din sa iyo, sa pamamagitan ng dugo ng iyong tipan ay inilabas ko ang iyong mga bilanggo mula sa balong walang tubig. Magsipanumbalik kayo sa matibay na moog, kayong mga bihag na may pag-asa; sa araw na ito'y ipinahahayag ko na ibibigay ko sa iyo ang ibayo. Zacarias 9:11, 12.

Ang mensaheng dumating noong 1989 ay binigyang-kapangyarihan ng 9/11. Ang mensaheng iyon ay ang mensahe ng ikatlong anghel, ngunit sa balangkas at mga termino ng kilusang repormasyon ng mga Millerita, minarkahan ng 1989 ang pagdating ng unang anghel. Ang mensahe ng unang anghel ay binigyang-kapangyarihan noong Agosto 11, 1840 sa pamamagitan ng katuparan ng isang

propesiya hinggil sa Islam, at tinutukoy nito na ang pagdating ng ikatlong anghel noong 1989 ay bibigyang-kapangyarihan ng katuparan ng isang propesiya hinggil sa Islam.

Nang mapagtibay ang propesiya tungkol sa Islam noong Agosto 11, 1840, bumaba ang anghel ng Apocalipsis 10, kaya't naging tipo ito ng pagbaba ng anghel ng Apocalipsis 18 noong 9/11. Ang pagpapalakas ng unang anghel noong 1840, at ang pagpapalakas ng ikalawang anghel noong 1844, ay kapwa naging mga tipo ng pagpapalakas ng ikatlong anghel noong 9/11. Ang Hulyo 18, 2020 ay ang pagdating ng ikalawang anghel, na itinipo ng unang pagkabigo ng mga Millerita noong Abril 19, 1844. Ang mga kasaysayan ng kapwa pagpapalakas ng unang at ikalawang anghel sa kasaysayan ng mga Millerita, at gayundin ang kasaysayan ng pagpapalakas ng ikatlong anghel noong 9/11, ay nagbibigay ng patotoo sa pagpapalakas ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi na dumating noong Hulyo 2023.

Ang panahon ng pagtatatak ay nagsisimula sa 9/11 at nagtatapos sa Batas ng Linggo. Nagsisimula ito sa paghinga ni Cristo ng ilang patak ng huling ulan at nagwawakas sa mga dilang apoy na may dalang mensahe sa sanlibutan sa Pentekostes. Kinilala ni Pedro ang Pentekostes bilang katuparan ng sinabi ni Joel. Yamang gayon ang katotohanan, itinatag nito na ang paghinga ni Cristo ay katuparan din ng sinabi ni Joel, sapagkat ang panahon ng Pentekostes ay may tiyak na pasimula at wakas na nagpapatunay na ang Alpha ay siya ring Omega. Sa araw ng pagkabuhay na mag-uli ni Cristo ay inialay ang handog na unang bunga ng sebada, at makalipas ang limampung araw, sa Pentekostes, iniangat ang handog na unang bunga ng trigo. Ang 9/11 ay nagsasagisag sa Sigaw sa Hatinggabi na dumarating kaagad bago at umaakay tungo sa Batas ng Linggo. Ang ganap na katuparan ng paglalarawan sa Sigaw sa Hatinggabi sa Zacarias 9:9 ay nagaganap pagkaraan ng Hulyo 2023.

Magalak kang lubos, O anak na babae ng Sion; humiyaw ka, O anak na babae ng Jerusalem: narito, ang iyong Hari ay pumaparito sa iyo; siya'y matuwid at taglay ang kaligtasan; mapagpakumbaba, at nakasakay sa isang asno, sa isang batang asno, anak ng asno. Zacarias 9:9.

Kaya sumasang-ayon si Sakarias sa pagsasagisag ni Isaias na ang bayan ng Diyos ay isang korona, ngunit idinagdag niya na ang korona ay siya ring watawat nang kaniyang itala, "sapagkat sila'y magiging tulad ng mga batong-hiyas ng isang korona, na itinataas na gaya ng watawat sa kaniyang lupain"; at lalo pang inuulit ni Sakarias ang kagalakang kaugnay ng mga sagisag ni Joel na "butil" at "bagong alak," sa pagsasabi, "ang butil ang magpapasaya sa mga binata, at ang bagong alak sa mga dalaga." Habang isinasaalang-alang natin ang tala tungkol sa mga lasing sa Efraim sa kabanata dalawampu't walo, tandaan na ito ang kabanata sa Bibliya na nagtutukoy sa "kapahingahan at ang pagpapasariwa." Ito ay isa sa mga pangunahing sipi sa Kasulatan hinggil sa huling ulan, kaya ang mga lasing na ito sa Efraim ay dapat na sila rin ang mga lasengong binabanggit ni Joel.

Sa aba ng korona ng kapalaluan, ng mga manginginom ng Efraim, na ang kanilang maluwalhating karikitan ay isang kumukupas na bulaklak, na nasa ulo ng matatabang libis ng mga nilulupig ng alak! Narito, ang Panginoon ay may isang makapangyarihan at malakas, na gaya ng unos ng graniso at bagyong mamumuksa, gaya ng rumaragasang baha ng malalakas na

tubig, ibabagsak niya sa lupa sa pamamagitan ng kamay. Ang korona ng kapalaluan, ang mga manginginom ng Efraim, ay yuyurakan sa ilalim ng mga paa: At ang maluwalhating karikitan, na nasa ulo ng matatabang libis, ay magiging isang kumukupas na bulaklak, at gaya ng maagang bunga bago ang tag-init; na pagka nakita ito ng tumitingin, samantalang nasa kanyang kamay pa, ay kanyang nilalamon. Sa araw na yaon ang Panginoon ng mga hukbo ay magiging isang korona ng kaluwalhatian, at isang diadema ng kagandahan, sa nalalabi ng kanyang bayan, At isang espiritu ng kahatulan sa kaniya na nakaupo sa paghatol, at kalakasan sa kanila na bumabalik ng pagbabaka hanggang sa pintuang-bayan. Ngunit sila man ay nagkamali dahil sa alak, at dahil sa matapang na inumin ay naligaw; ang saserdote at ang propeta ay nagkamali dahil sa matapang na inumin, sila'y nilamon ng alak, sila'y naligaw dahil sa matapang na inumin; sila'y nagkakamali sa pangitain, sila'y natitiosod sa kahatulan. Sapagka't ang lahat ng dulang ay lipos ng pagsusuka at ng karumihan, anopa't walang dakong malinis. ...

Huminto kayo, at mamangha; magbulalas kayo, at magsigaw: sila'y mga lasing, ngunit hindi sa alak; sila'y sumusuray, ngunit hindi sa matapang na inumin. Sapagkat ibinuhos ng Panginoon sa inyo ang espiritu ng mahimbing na pagkakatulog, at ipinikit ang inyong mga mata: ang inyong mga propeta at mga pinuno, ang mga tagakita, ay kanyang tinakpan. At ang buong pangitain ay naging sa inyo na parang mga salita ng isang aklat na tinatakan, na ibinibigay ng mga tao sa isang may pinag-aralan, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Hindi ko mababasa; sapagkat ito'y tinatakan. At ang aklat ay ibinibigay sa isa na walang pinag-aralan, na sinasabi, Basahin mo ito, ipinamamanhik ko sa iyo; at sinasabi niya, Ako'y walang pinag-aralan.

Kaya't sinabi ng Panginoon, Sapagkat ang bayang ito ay lumalapit sa akin sa pamamagitan ng kanilang bibig, at iginagalang ako ng kanilang mga labi, ngunit inilayo nila ang kanilang puso sa akin, at ang kanilang pagkatakot sa akin ay itinuturo ayon sa aral ng mga tao: Kaya't, narito, gagawa ako ng isang kamangha-manghang gawa sa gitna ng bayang ito, isang gawa ngang kamangha-mangha at kababalaghan; sapagkat ang karunungan ng kanilang mga pantas ay mapaparam, at ang kaunawaan ng kanilang mga maunawain ay maitatago. Sa aba nila na nagsisikap na ilihim nang malalim ang kanilang payo mula sa Panginoon, at ang kanilang mga gawa ay nasa kadiliman, at sinasabi nila, Sino ang nakakakita sa amin? at sino ang nakaaalam sa amin? Tunay na ang inyong pagbabaligtad ng mga bagay ay aariing gaya ng putik ng magpapalayok: sapagkat masasabi ba ng gawa tungkol sa gumawa nito, Hindi niya ako ginawa? o masasabi ba ng bagay na inanyuan tungkol sa humubog nito, Wala siyang kaunawaan? Isaias 28:1-8; 29:9-16.

Ang Panginoon ay gagawa ng isang “kagila-gilalas na gawa” sa gitna ng mga lasing ng Efraim habang inaalisan niya ang kanilang karunungan at pang-unawa, yaong mismong dalawang sangkap na kaugnay ng pagkaunawa sa paglago ng kaalaman kapag ang isang propetikong pahayag ay inaalisan ng tatak. Ang marurunong ang nakauunawa. Bahagi ng “kagila-gilalas na gawa” ang pag-aalis ng kaalamang binuksan ng Leon mula sa lipi ni Juda mula sa mga isip ng mga lasing ng Efraim. Ang paghiwalay sa marurunong at sa masasama ay bahagi ng “kagila-gilalas na gawa” ng Panginoon. Ito ang walang hanggang ebanghelyo. Pagkatapos na pangunahan ni Cristo ang mga mapagtalong Hudyo sa pamamagitan ng talinghaga ng ubasan at sa gayon ay masilo sila upang

ipahayag ang hatol laban sa kanilang sarili, itinanong Niya ang isang katanungan mula sa Awit 118:

Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ay naging pangulong batong-panulok. Ito'y gawa ng Panginoon; kagila-gilalas ito sa ating mga mata. Ito ang araw na ginawa ng Panginoon; tayo'y magagalak at matutuwa rito. Mga Awit 118:22-24.

Isasakatuparan ng Panginoon ang “isang kagila-gilalas na gawa at isang kababalaghan” sa mga lango sa alak ng Efraim, at kabilang dito ang pag-aalis sa kanilang kakayahang makilala ang katotohanan. Ang “batong pangulo sa panulok” ay kagila-gilalas sa mga mata ng mga nagtataglay ng “bagong alak” ni Joel.

Hindi mababasa ng mga lango sa alak ang aklat na tinatakan, maging sila man ay kabilang sa pamunuan na kinakatawan bilang "may pinag-aralan," o sa mga layko na kinakatawan ng "walang pinag-aralan." Hindi maaari para sa mga lango sa alak na unawain nang wasto ang propetikong patotoo ng Kasulatan, na kinakatawan bilang "ang aklat na tinatakan." Makalawa ring tinukoy ang mga lango sa alak bilang "nalihis sa landas." Muli, ito ay nakatalâ sa Isaias dalawampu't walo, isang pangunahing bahagi ng Kasulatan tungkol sa huling ulan, kung saan tinutukoy ni Isaias ang "kapahingahan at pagpapasariwa" na ayaw pakinggan ng mga lango sa alak. Ang "kapahingahan at pagpapasariwa" ay isang mensahe, sapagkat ito'y maaaring pakinggan.

Ang pagkalasing na iyon ay iniligaw ang mga lango mula sa “mga landas na sinauna” ni Jeremias, na siyang “daan” na dapat lakaran upang matagpuan ang huling ulan, na kinakatawan ni Jeremias bilang “kapahingahan.” Ang pagtanggap ng mga lango ng Efraim sa mensahe ng huling ulan ay isang tiyak na paksa ng Salita ng Diyos. Lango sila sapagkat tumanggi silang bumalik sa saligang kasaysayan na nagbibigay ng balangkas para sa kasaysayan ng isandaan at apatnapu't apat na libo, na siyang kasaysayan ng huling ulan.

Ang “kamangha-manghang gawa” na isinasakatuparan sa mga lasenggo ng Efraim ay nagaganap sa panahon ng pagbubuhos ng huling ulan. Sa panahon ng huling ulan, isang mensahe ng pagsubok ang nagbubunga ng dalawang uri ng mga sumasamba, na inilalarawan ng “alak” na kanilang iniinom. Tumanggi ang masasama na ibatay ang kanilang paglalapat na propetiko sa mga linya ng banal na kasaysayan, at yaong gumagamit ng metodolohiyang “linya sa ibabaw ng linya” ng Isaias dalawampu't walo ay nakikibahagi sa “bagong alak.” Ang pagkalasing ng masasama ay nahahayag sa kanilang kawalang-kakayahang umunawa ng propesiya, at ang kanilang pagkabulag ay sanhi ng kawalan ng kagustuhang magbalik sa mga saligang daang sinauna. Sinansala ni Jesus ang mga Judiong mapagtalo sa pamamagitan ng pagtatanong kung nabasa na ba nila kailanman ang tungkol sa batong itinakwil, na naging batong panulok.

Ang batong nagiging ulo ng panulok ay sumasagisag sa katotohanang propetiko na ang pundasyon o batong panulok ay nauulit sa batong pangtuktok. Ang batong Alpha ay siya ring batong Omega. Ang pangunahing prinsipyong propetiko na nagtatatag at nagtataguyod ng metodolohiyang linya-sa-linya, (na siyang metodolohiya ng huling ulan) ay na ang pasimula ng isang bagay ay naglalarawan ng wakas nito. Ang pangunahing prinsipyong propetiko sa kilusang Millerita ay ang prinsipyong araw-para-sa-taon na pinagtibay nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis 10. Ang

pangunahing prinsipyong propetiko sa kilusan ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay na ang pasimula ay naglalarawan sa wakas, na pinagtibay nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis 18.

Ang makahulag Salita ng Diyos ay napakadetalyado sa pagpapaliwanag nito ng mga salik na sangkot sa huling ulan. Isa sa mga katotohanang iyon ay na ang mga lasing ng Ephraim ay hindi kayang kilalanin ang huling ulan, at ito ay itinipika ng mga Judio na nagsabi kay Pedro na ang mga alagad ay lasing. Ang pangunahing simulain ng metodolohiya ay tuwirang inilatag bilang Alpha at Omega nang paulit-ulit sa Salita ng Diyos, ngunit ang Salita ay tinatakan sa kanila. Ang metodolohiya, ang pangunahing tuntuning propetiko, at ang mensahe ng huling ulan ay ilan sa mga pinabanal na tema sa isang linya ng makahulag kasaysayan na inilarawan bilang isang "kagila-gilalas na gawa."

Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon ng mga Hukbo, na nagsasabi, Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga Hukbo: Ako'y nanibugho sa Sion ng malaking panibugho, at ako'y nanibugho sa kanya na may malaking poot. Ganito ang sabi ng Panginoon: Ako'y bumalik sa Sion, at ako'y tatahan sa gitna ng Jerusalem; at ang Jerusalem ay tatawaging lungsod ng katotohanan; at ang bundok ng Panginoon ng mga Hukbo ay tatawaging banal na bundok. Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga Hukbo: Mayroon pang mga matandang lalaki at mga matandang babae na maninirahan sa mga lansangan ng Jerusalem, at ang bawat isa'y may tungkod sa kanyang kamay dahil sa lubhang katandaan. At ang mga lansangan ng lungsod ay mapupuno ng mga batang lalaki at batang babae na naglalaro sa mga lansangan niyon.

Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Kung ito'y kagila-gilalas sa paningin ng nalabi ng bayang ito sa mga araw na ito, magiging kagila-gilalas din ba ito sa aking paningin? sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Narito, ililigtas ko ang aking bayan mula sa dakong silangan at mula sa dakong kanluran; at dadalhin ko sila, at sila'y mananahan sa gitna ng Jerusalem; at sila'y magiging aking bayan, at ako'y magiging kanilang Diyos, sa katotohanan at sa katuwiran. Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Patibayin ninyo ang inyong mga kamay, kayong mga nakikinig sa mga araw na ito ng mga salitang ito mula sa bibig ng mga propeta, na naroon noong araw na inilagay ang saligan ng bahay ng Panginoon ng mga hukbo, upang maitayo ang templo. Sapagkat bago ang mga araw na ito ay walang kabayaran para sa tao, ni kabayaran para sa hayop; wala ring kapayapaan sa sinumang lumalabas o pumapasok dahil sa kapighatian; sapagkat aking itinakda ang lahat ng tao, bawat isa, laban sa kaniyang kapuwa. Ngunit ngayo'y hindi ako magiging para sa nalabi ng bayang ito gaya noong mga unang araw, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Zacarias 8:1-11.

Sinasabi ni Zacarias, "Maging malakas ang inyong mga kamay, kayong mga nakikinig sa mga araw na ito ng mga salitang ito mula sa bibig ng mga propeta, na sinalita noong araw na ilatag ang saligan ng bahay ng Panginoon ng mga hukbo, upang maitayo ang templo." Ang nagpapalakas sa bayan ng Diyos ay ang mensahe hinggil sa saligan na nagiging batong pangulo. Ang mensaheng iyon ay na ang kasaysayan ng mga Millerite ay inuulit sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Nagtatanong si Cristo, "Kung ito'y kamangha-mangha sa mga mata ng nalalabi sa bayang ito sa mga araw na ito, magiging kamangha-mangha rin ba sa aking mga mata?" Ang tanong na iyon ang

tumutukoy sa panahong propetiko ng “kamangha-manghang gawa” ng Diyos na siyang paksa ng bawat propeta, at tinutukoy din nito kung kailan ang Laodiceang kilusan ng isandaan at apatnapu’t apat na libo ay nagbabago tungo sa Filadelfiang kilusan ng isandaan at apatnapu’t apat na libo. Iyon din ang mismong sandali ng kanilang pagtatatak, at gayunding sandali kung kailan ang kilusan ay nagbabago mula sa militante tungo sa matagumpay, na siya ring sandali kung kailan ang gawain ng paglalangkap ng pagka-Diyos at pagka-tao sa pangkat na ito ng mga tao ay ganap nang natatapos, habang ang santuwaryo ay tunay na nalilinis. Makikilala ito sa mga talata, sapagkat ang kasaysayang propetiko na kinakatawan ng Kaniyang “kamangha-manghang gawa” ay kamangha-mangha sa mga mata ng Diyos at sa mga mata ng nalalabi, at ang “mata sa mata” ay sagisag ng pagkakaisa. Ang pagkakaisang inihaharap dito ay tumutukoy sa pagtatatak sa bayan ng Diyos na sumusunod sa Kordero saan man Siya pumaroon, na nakaabot sa antas na mas pipiliin nilang mamatay kaysa magkasala at magpamalalas ng maling larawan ng katangian ni Cristo.

Tinutukoy ni Mikas ang kasaysayang saligan ng sinaunang Israel bilang “mga kagila-gilalas na bagay.”

Gaya ng mga araw ng iyong paglabas mula sa lupain ng Egipto ay ipakikita ko sa kaniya ang mga kagila-gilalas na bagay. Mikas 7:15.

Ang "mga kamangha-manghang gawa" ay ang saligang kasaysayan, na "kamangha-mangha" sapagkat ang saligang kasaysayan ay inuulit sa kasaysayang pangwakas, na kinakatawan ng batong-pangwakas. Ang "mga kamangha-manghang gawa" ay ang kasaysayang nagsisimula sa batong-panulok at nagwawakas sa "batong-pangwakas." Ang Kanyang "mga kamangha-manghang gawa" ay nahayag sa kasaysayan ni Moises at naulit sa kasaysayan ni Cristo. Si Moises ang batong-panulok at si Cristo ang batong-pangwakas. Si Moises ang alpha at si Cristo ang omega sa diwang propetiko.

"Simula kay Moises, ang mismong Alfa ng kasaysayang biblikal, ipinaliwanag ni Kristo sa lahat ng mga Kasulatan ang mga bagay na tumutukoy sa Kaniya." *The Desire of Ages*, 797.

Nagturo si Moises, at ginamit ni Pedro ang mga salita ni Moises sa Pentecostes upang kilalanin si Moises bilang isang tipo ni Cristo.

Datapuwa’t ang mga bagay na ipinahayag na nang una ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kaniyang mga propeta, na ang Cristo ay magdurusa, ay kaniyang tinupad. Magsisi nga kayo, at magbalik-loob, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, upang dumating ang mga panahon ng kaginhawahan mula sa harapan ng Panginoon; at kaniyang susuguin si Jesucristo, na nang una’y ipinangaral sa inyo; na kinakailangang tanggapin siya ng langit hanggang sa mga panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng mga bagay, na sinalita ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng kaniyang mga banal na propeta buhat pa nang pasimula ng sanlibutan. Sapagkat tunay na sinabi ni Moises sa mga magulang, Isang propeta ang ibabangon para sa inyo ng Panginoon ninyong Diyos mula sa inyong mga kapatid, na gaya ko; siya ang inyong pakinggan sa lahat ng mga bagay na kaniyang sasabihin sa inyo. At mangyayari na ang bawat kaluluwa na hindi makikinig sa propetang iyon ay lilipulin mula sa gitna ng bayan. Oo, at ang lahat ng mga propeta mula kay Samuel at yaong mga sumunod pa, lahat ng nagsalita, ay

gayon din nagpahayag tungkol sa mga araw na ito. Mga Gawa 3:18-24.

Ang pagkilala kay Moises bilang Alfa at kay Cristo bilang Omega ay pinagtibay sa pamamagitan ng ikalawang patotoo ni Pedro hinggil kay Moises sa pagbubuhos sa Pentecostes, at sa gayon ay binibigyang-diin at tinutukoy ni Pedro na isang pangunahing sangkap ng mensahe ng huling ulan (at ng kontrobersiyang ibinangon laban dito) ay ang propetikong simulain ng “Alfa at Omega.” Ang simulain na iyon ang katapat, para sa isandaan at apatnapu’t apat na libo, ng simulain ng taon/araw sa kasaysayang Milerita. Ang simulain ng “Alfa at Omega” ay ang simulain ng “ang saligan na nagiging batong-panapos,” ito rin ang mga simulain ng “Moises at ng Kordero;” kaya’t sa pamamagitan ng inspirasyon ay itinutukoy ito bilang isa sa mga talata sa awit ng ubasan, na siya ring awit ni Moises at ng Kordero.

Ang pasimula at wakas na iniharap ng iba’t ibang linyang propetiko ay kumakatawan sa kasaysayan kung saan isinasakatuparan ng Diyos ang Kaniyang "kamangha-manghang mga gawa," at ang liwanag na nahahayag mula sa pagkilala kung ano ang kinakatawan ng simbolong "kamangha-manghang mga gawa" ang siyang nagbabago sa isang Laodiceano upang maging isang Filadelfiano, at sa gayon ay nagiging isang bato sa templong itinatayo, gaya ng templong Millerita na itinatayo sa loob ng 46 na taon hanggang sa Oktubre 22, 1844, nang biglang dumating ang Panginoon sa Kaniyang templo.

Kung tunay na natikman ninyo na ang Panginoon ay mapagbiyaya. Sa kaniya kayo lumalapit, na gaya ng isang batong buhay, na sa katotohanan ay itinakwil ng mga tao, subalit hinirang ng Diyos at mahalaga; kayo rin, na gaya ng mga batong buhay, ay itinatayong isang bahay na espirituwal, isang banal na pagkasaserdote, upang maghandog ng mga haing espirituwal, na kalugud-lugod sa Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo. Kaya’t nasasaad din sa Kasulatan, Narito, naglalagay ako sa Sion ng pangulong batong panulok, hinirang, mahalaga; at ang sumasampalataya sa kaniya ay hindi malalagay sa kahihyan. Kaya, sa inyo na sumasampalataya, siya’y mahalaga; ngunit sa mga suwail, ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, siya rin ang naging pangulong panulok, at isang batong katitisan, at malaking batong ikababagsak, sa mga natitised sa salita, sapagkat sila’y suwail; na dito rin sila itinalaga. Ngunit kayo ay isang lahing hinirang, isang maharlikang pagkasaserdote, isang bansang banal, isang bayang sariling pag-aari; upang inyong ipahayag ang mga kapurihan niya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman patungo sa kaniyang kagila-gilalas na liwanag; na noong una’y hindi isang bayan, ngunit ngayo’y bayan ng Diyos; na dating hindi pinagkalooban ng habag, ngunit ngayo’y pinagkalooban na ng habag. 1 Pedro 2:3-10.

Ang pagkatawag tungo sa Kaniyang kagila-gilalas na kaliwanagan ay nagtutukoy kung kailan ibinibigay ang panawagan; sapagkat ang palatandaan ng 1888—na, ayon sa inspirasyon, ay itinutugma bilang paghihimagsik ni Korah sa alpha na kasaysayan ni Moises—kapag iniaangkop sa mga huling araw ay tumutugma sa 9/11, kung kailan, ayon sa inspirasyon, dumarating ang mensahe sa Laodicea kasama ng ikatlong anghel. Ang mga Laodiceano sa propesiya ay "bulag," na ang ibig sabihin ay nasa kadiliman sila, at ang panawagang lumabas mula sa kadiliman ay nagsimula nang dumating ang mensahe sa Laodicea noong 1856, 1888, at 9/11. Sa 9/11 ang "panawagang lumabas mula sa kadiliman" ay hindi lamang panawagang maunawaan ang liwanag

ng anghel ng Apocalipsis labing-walo, kundi panawagan din sa tagapakinig na pumasok sa mismong kasaysayan kung saan ang "kagila-gilalas na mga gawa" ng Diyos ay matutupad nang sakdal.

Paulit-ulit nang napatunayan sa nakalipas na tatlong dekada na ang propetikong pakahulugan ng "walang-hanggang Ebanghelyo" ay isang kasaysayan kung saan binubuksan ang selyo ng isang propetikong katotohanan na siyang nagpapasimula ng isang tatlong-hakbang na proseso ng pagsubok, na may dalawang natatanging katangian sa tatlong pagsubok. Ang unang dalawang pagsubok ay naiiba ang kalikasan kaysa sa ikatlo, sapagkat ang ikatlo ay isang litmus test na nagpapakita kung naipasa mo ang una at ikalawang pagsubok. Ang isa pang pagkakaiba sa walang-hanggang Ebanghelyo ay kinakailangan mong ipasa ang kasalukuyang pagsubok upang maging kasangkot sa susunod na pagsubok.

Ang kasaysayan ng "mga kagila-gilalas na gawa" ay siya ring kasaysayan kung saan ang "walang hanggang Ebanghelyo" ay dumarating sa rurok nito, sapagkat ang oras ng paghuhukom na inihayag ng unang anghel at tinukoy bilang ang "walang hanggang Ebanghelyo" ay nagkakaroon ng ganap na katuparan simula noong 9/11. Ang paghuhukom na ipinagbabala sa mga Milerita ay noong Oktubre 22, 1844, nang nagsara ang pinto sa talinghaga ng sampung dalaga, at sa gayon ay sumasagisag sa batas ng Linggo, kung kailan muling magsasara ang pinto sa talinghaga ng sampung dalaga. Ang 9/11 ay nag-aanunsyo na ang oras ng pagpapatupad ng hatol ng Diyos ay magsisimula sa batas ng Linggo, gaya ng inihayag ng mga Milerita na ang oras ng paghuhukom na pagsisiyasat ay nagsimula noong Oktubre 22, 1844.

Mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo ay isang kapanahunan na kinakatawan bilang "ang mga kagila-gilalas na gawa ng Diyos," at gaya ng batong-saligan na nagiging "pangulo sa panulok," at gaya ng "panahon ng Pentekostes," at gaya ng "Habakuk kabanata dalawa," at gaya ng "panahon ng pagtatatakan ng isang daan at apatnapu't apat na libo," at gaya ng "panahon ng pagsubok ng larawan ng hayop," at gaya ng "ebanghelyong walang hanggan," at gaya ng "banal na kasaysayan ng 1840 hanggang 1844," at gaya ng kasaysayan ng "Apocalipsis kabanata sampu," at gaya ng "kasaysayan mula sa bautismo ni Cristo hanggang sa Kaniyang kamatayan."

Ang kasaysayang inilarawan sa anyong fractal sa pamamagitan ng Kanyang bautismo ay nagpasimula ng panahong 2,520 araw na nagwakas sa krus. Ang bautismo ni Cristo ay kumakatawan sa Kanyang kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli, na literal na natupad sa wakas ng 1,260 araw.

Nang bumaba ang Espiritu Santo sa bautismo ni Cristo, iyon ay naging tipo ng pagbaba ng anghel ng Apocalipsis labing-walo noong 9/11. Pagkaraan ng 1260 makahulang araw, ang mga pangyayaring sinagisag ng bautismo ay literal na natupad sa krus. Ang kasaysayan mula sa bautismo hanggang sa krus ay naglalaman ng isang simbolikong kasaysayang Alpha na literal na natutupad sa katapusan ng panahong iyon. Ang mga kasaysayang Alpha at Omega ay mga fraktal ng buong kasaysayan sa kabuuan. Ang kasaysayan mula sa bautismo hanggang sa krus ay ang "mga kagila-gilalas na gawa ng Diyos," at ang kasaysayang iyon ay kinakatawan din ng "bautismo ni Cristo" at gayon din ng Kaniyang literal na "kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na mag-uli,"

at kaya nama'y ng "bautismo ng sinaunang Israel sa Dagat na Pula," at gayundin ng "bautismo ng walong kaluluwa sa kasaysayan ni Noe." Ang lahat ng panahong ito ay kumakatawan sa kasaysayan ng Kaniyang "mga kagila-gilalas na gawa."

Kung tungkol sa bilang na walo bilang sagisag ng muling pagkabuhay, ang unang pagbanggit nito bilang sagisag ay nasusumpungan sa walong kaluluwang nasa daong; at alinsunod sa tuntunin ng unang pagbanggit, ang lahat ng detalyeng propetiko ay nasa unang pagbanggit. Ang walong kaluluwa ay tumatawid mula sa lumang daigdig tungo sa bagong daigdig, hindi ba?

Ang walong kaluluwang iyon ay nakaligtas sa panahon ng ulan, ngunit ang lahat ng tumanggi sa mensaheng babala tungkol sa ulan ay namatay, tama, hindi ba? Ang "8" kaluluwang tutungo sa bagong lupa (na kinakatawan sa pamamagitan ng kasaysayan ng tinanggihang mensaheng babala, ng nasarang pinto, ng ulan, at ng bagong lupa) ay dumaaan sa isang pagbabago ng dispensasyon mula sa lumang sanlibutan tungo sa bagong sanlibutan.

Ang pagbabago ng dispensasyon na nagpapakilala sa walong kaluluwa na siyang isang daan at apatnapu't apat na libo ay ang paglipat mula sa Laodicea tungo sa Philadelphia, na siya ring paglipat mula sa Iglesiang militante na binubuo ng trigo at mga damo tungo sa Iglesiang nagtatagumpay na binubuo lamang ng handog ng unang bunga ng trigo na itinataas bilang isang handog na watawat upang makita ng buong sanlibutan, tulad ng pagtanaw sa iisang daong sa maunos na karagatan. Ang mga taong iyon ang ikawalo na mula sa pito, at ang kasaysayan ng pagtawid ng daong at ng pagtawid sa Dagat na Pula ay kapwa mga paglalarawan ng Kaniyang "kamangha-manghang mga gawa."

Ang mga kaluluwang yaon ay ang mga muling binuhay bilang katuparan ng Apocalipsis 11:11. Sila ang bayang nasa tipan ng Diyos, na kinakatawan ng kanilang amang si Abraham, na nagtaglay ng tanda ng tipan sa pamamagitan ng pagtutuli na dapat isagawa sa ikawalong araw.

Ang lahat ng linyang ito ay kumakatawan sa iisang yugto ng panahon, at ang yugtong iyon ay nagsisimula sa mga pundasyon ng 9/11 at nagtatapos sa Batas ng Linggo. Ang 9/11 ang batong-pundasyon at ang Batas ng Linggo ang batong-tuktok. Sa kasaysayan ng muling pagtatayo ng Jerusalem sa panahon nina Nehemias at Ezra, natapos ang pundasyon sa kasaysayan ng unang dekreto, at ang mismong templo ay natapos na bago pa ang ikatlong dekreto. Sa kasaysayan ng mga Millerita, naitatag ang mga pundasyon noong Mayo 1842 nang mailathala ang tsart ng 1843. Ang templong Millerita ay aabutin ng apatnapu't anim na taon sa pagtatayo, mula 1798 hanggang 1844. Bago ang Oktubre 22, 1844, natapos ang templong Millerita, na ang batong-tuktok ay ang Sigaw sa Hatinggabi. Nang magwakas ang Sigaw sa Hatinggabi noong Oktubre 22, 1844, ang alpa at ikatlong dekreto ng 457 BK ay nakatagpo ng katapat nito sa omega ng 1844. Ang 457 BK bilang alpa ng 2300 taon, at ang 1844 bilang omega. Magkapareho ang mga ito sa isang antas, sapagkat kapwa mensahe ang isang dekreto at ang isang anghel, at kapwa nilang itinatipika ang Batas ng Linggo, kung saan magkakaroon ng isang dekreto at kung saan ang mensahe ng Ikatlong Anghel ay lalakas hanggang maging isang Malakas na Sigaw.

Mula 457 BK hanggang 408 BK, itinukoy ni Daniel ang apatnapu't siyam na taon bilang panahong matatapos ng mga Judio ang muling pagtatayo: "muling itatayo ang lansangan, at ang kuta, kahit sa

mga panahong maligalig."

Kaya't alamin mo at unawain mo, na mula sa paglabas ng kautusan upang ipanumbalik at itayong muli ang Jerusalem hanggang sa Mesiyas na Prinsipe ay magkakaroon ng pitong sanlinggo, at animnapu't dalawang sanlinggo: muling itatayo ang lansangan, at ang pader, kahit sa mga panahong masalimuot. Daniel 9:25.

Ang 457 BK at 1844 ang Alfa at Omega ng propesiya ng 2300 taon. Kapwa sila ay mga tipo ng batas sa Linggo, sapagkat, bilang Alfa at Omega, iisa ang mga ito, at ang pagkabigo noong 1844 ay itinatugma ng inspirasyon sa pagkabigong nauugnay sa krus. Kung ang 1844 ay tipo ng krus, at tunay ngang gayon, kung gayon ang katapat nitong Alfa (457 BK) ay gayon din. Mula 1844 hanggang 1863 ay inilalarawan ang proseso ng pagsubok ng ikatlong anghel. Ang prosesong iyon ng pagsubok ay kinakatawan ng 49 na taon sa pagitan ng ikatlong dekreto (ang dekreto ng batas sa Linggo) at ng pagtatapos ng gawain ng lansangan at ng pader na nagaganap sa kapanahunan ng kabagabagan.

Ang 457 BC hanggang 408 BC ay ang kasaysayang Alfa ng dalawang libo't tatlong daang taon na naglalarawan sa kasaysayang Omega ng 1844 hanggang 1863. Ang dalawang kasaysayang iyon ay naglalarawan sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, mula sa oras na sila'y maselyuhan sa Batas ng Linggo hanggang sa magsara ang probasyon ng tao. Ang gawain ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay tawagin ang mga lalaki at babae pabalik sa "mga dating landas" na inilalarawan ni Isaias bilang muling pagtatayo ng mga dating siraang dako, at na kinikilala ni Jeremias bilang ang landas na patungo sa mensahe ng huling ulan. Ang "pader" ay ang kautusan ng Diyos na kakatawanin ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa buong sanlibutan bilang isang watawat. Magaganap ito sa mga panahong masasalimuot ng ikatlong kapahamakang nauukol sa Islam, sapagkat ang Islam ang nagpapagalit sa mga bansa. Magpapatuloy ang gawain at ang mga panahong masasalimuot hanggang sa tumayo si Miguel.

Kung nakikita mo, ang 457 BK hanggang 408 BK ay isang panahong propetiko na nagsimula sa ikatlong dekreto at nagsilbing uri ng isang panahong propetiko na nagsimula noong 1844 sa pagdating ng ikatlong anghel at nagtapos noong 1863; kung gayon, makikita mo na ang kanilang ugnayan sa 2300-taong propesiya, bilang alinman sa panimulang punto o sa pangwakas na punto, ay kinikilala sila bilang Alpha at Omega sa ugnayan nila sa isa't isa. Ang mga panahong masalimuot sa panahon ni Nehemias ay naglalarawan ng panahong masalimuot na humahantong sa, at sumasaklaw sa, Digmaang Sibil. Ang apatnapu't siyam na taong panahon sa kasaysayang Alpha ay kumakatawan sa labinsiyam na taong panahon sa kasaysayang Omega. Ang labinsiyam na taong panahong iyon ay kinatawan din ng labinsiyam na taon sa pasimula ng propesiyang animnapu't limang taon ni Isaias.

Sapagkat ang ulo ng Siria ay Damasco, at ang ulo ng Damasco ay si Resin; at sa loob ng animnapu't limang taon ay mawawasak ang Efraim, anupa't hindi na magiging bayan. Isaias 7:8.

Ipinahayag ni Isaias ang propesiyang ito noong 742 BK, at makalipas ang 19 na taon, noong 723 BK, ang hilagang kaharian ay dinala sa pagkabiha ng tumagal ng 2520 taon, na nagtapos noong

1798. Ang 19 na taon mula 742 BK hanggang 723 BK ay tumutugma sa 19 na taon mula 1844 hanggang 1863, sapagkat ang unang 19 na taon ang alpha ng propesiyang ito at ang huling 19 ang omega. Sa kasaysayang saklaw ng 19 na taon, hinarap ni Isaias ang masamang haring Ahaz na may mensahe ng huling ulan, na inilarawan sa talatang walo bilang mensahe ng "pitong panahon." Tinanggihan ni Ahaz ang mensahe, gaya rin ng ginawa ng Laodiceanong Milleritang Adventismo noong 1863.

Noong panahong yaon, ang punong pari ni Ahaz ay dumalaw sa Asiria, dinala niya pabalik ang disenyo ng kanilang templong pagano, at ipinatayo ito ni Ahaz sa looban ng templo ng Diyos. Ang linyang ito ay kahanay ng salaysay tungkol sa suwail na propeta na hindi dapat bumalik sa Juda sa parehong daan na kaniyang tinahak nang siya'y dumating, ngunit bumalik pa rin at nalinlang ng isang huwad at sinungaling na propeta, na kumakatawan sa pagbabalik sa apostatang metodolohiyang Protestante upang magkubli mula sa pagkaunawang Millerite hinggil sa "pitong ulit," bilang isang klasikong katuparan ng aso na nagbabalik sa sariling suka.

Ito ay nagaganap samantalang nagsisimula ang isang digmaang sibil sa pagitan ng hilagang kaharian at timog na kaharian, at sa gayon ay sumasagisag sa Digmaang Sibil sa Estados Unidos, noong naulit ang panahong labing-siyam na taon. Ang 742 BC hanggang 723 BC ay kumakatawan sa panahong labing-siyam na taon ng 1844 hanggang 1863, na siya namang kumakatawan sa panahon mula sa batas ng Linggo hanggang sa pagsasara ng panahon ng probasyon. Ang kasaysayan mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo ay ang kasaysayan ng pagsubok ng larawan ng hayop sa loob ng Estados Unidos na inuulit sa pandaigdigang pagsubok ng larawan ng hayop na nagsisimula sa batas ng Linggo. Dahil dito, ang mga panahong tig-labing-siyam na taon na kumakatawan sa batas ng Linggo hanggang sa pagsasara ng panahon ng probasyon ay kumakatawan din sa kasaysayan mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, na siyang kasaysayan ng Kanyang "kamangha-manghang mga gawa."

Magpapatuloy tayo sa susunod na artikulo.

At dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Anak ng tao, ano ang kasabihang iyon na inyong sinasambit sa lupain ng Israel, na sinasabi, Humahaba ang mga araw, at nabibigo ang bawat pangitain? Sabihin mo nga sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Aking papawiin ang kasabihang ito, at hindi na nila ito gagamitin bilang kasabihan sa Israel; kundi sabihin mo sa kanila, Malapit na ang mga araw, at ang katuparan ng bawat pangitain. Sapagkat hindi na magkakaroon ng anumang walang-kabuluhang pangitain ni mapagpuring panghuhula sa loob ng sambahayan ng Israel. Sapagkat ako ang Panginoon: Magsasalita ako, at ang salitang sasalitain ko ay mangyayari; hindi na ito maaantala: sapagkat sa inyong mga araw, O sambahayang mapaghimagsik, sasalitain ko ang salita, at isasagawa ko ito, sabi ng Panginoong Diyos.

Muling dumating sa akin ang salita ng Panginoon, na nagsasabi, Anak ng tao, narito, sinasabi ng mga nasa bahay ni Israel: Ang pangitaing kaniyang nakikita ay para sa maraming araw na darating pa, at siya'y nagpapahayag ng propesiya tungkol sa mga panahong malayo pa. Kaya't sabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: Hindi na mabibinbin ang alinman sa aking mga salita, kundi ang salitang aking sinalita ay magaganap, sabi ng Panginoong

Diyos. Ezeziel 12:21-28.